

GYERMEKHÍR

Balassi és Bocskai-tábor az Úttörők Pest Megyei Társulása szervezésében Rárós, 2004. július 21–27.

Történelmi hagyományörző táborunk keretjátékát a 16–17. századi magyar történelem Pest megyei és Nógrád megyei emlékhelyeinek felkeresése, ismeretek gyűjtése, a kultúrtörténeti érdekességek felidézése adta.

Programunkat Budapesten, a Hősök terén lévő Bocskai-szobornál kezdtük, majd dr. Tóth József, történész előadása, idegenvezetése mellett Vácott, az 1848-as emlékműnél folytattuk történelmi utazásunkat. Katalinpusztán Bocskai emlékeit kutattuk, majd a szépen helyreállított Nógrád vára következett. Drégelypalánkon nemcsak a helyszín és a Szondi-emlékmű volt érdekes, hanem izgalomban sem volt hiány, mikor beóvakodtunk abba a koromsötét alagútrendszerbe, mely a hagyomány szerint a várbeli asszonyok és gyermekek menekülési útvonala volt, mikor láthatóvá vált, hogy a török túlerő ellen a hősi helytállás nem lehet elegendő.

Az esti tábortűznél megható perceket éltünk át Pájer Orsolya és Gulácsik Hedvig előadása közben, akik jelmezben adták elő Arany János: Szondi két apródja című balladáját.

Túránk során az időjárás kegyeibe fogadott minket, csupán az ipolytarnóci ősleteknél tett látogatásunkkor tört ki egy olyan vihar, mely elől nem lehetett megmenekülni. Pillanatok alatt bőrig áztunk.

A gyermekek nagyon élvezték a változatos koridéző játékokat, tevékenységeket, melyek szakmai előkészítéséhez Ament Éva, Megyeriné Leszkovszki Katalin és a Gyermejköléti Szolgálat nyújtott segítséget. Táborozóink ígé-

nyes alkotásokat készítettek a kézműveskedés során (fegyverek, vérték, sisak, korhű ruházat, várak, üvegfestési technikával címerek, Bocskai-portrék, s ki tudja, mi minden készült még). Remekül megoldották a harci játékok és az akadályverseny feladatait is. A végvári rendszerről a tábor idején igényes térképet is rajzoltak a gyerekek.

Jól vizsgáztak a reneszánsz konyha fogásainak elkészítésekor is, melyet hatalmas lakoma követett a kor szerinti kézzel történő étkezéssel. Fantasztikus illatok kísérték a roston sült húsok, kolbászok pirulását.

A lovagi kultúrát megidézendő ügyesen faragtak verset, akár udvarlóverset is.

Az alábbi „remekmű” is a táborban készült, a lányok és a fiúk közti versengés egyik feladatáént.

Talán ezzel sikerül Önökhöz is közelebb hozni egy keveset a tábor hangulatából.

Balassi a tábor neve,
S bár csak most telt le a fele,
Szívünk máris tele vele.

Reggel, este játék, zene,
Sok vidámság, harcok helye,
Barátságok s terefere.
Várnak minket várak, hegyek,
Lányok szíve, s lelkük kegye.
Bárcsak vége sose lenne!

Táborunknak híre, neve,
Országszerte jól csengene.
Bárcsak újra együtt lenne,
S középkortól mai napig
Minden gyerek itt lehetne!

Táborunk programját nem tudtuk volna ilyen színvonalon megrendezni, ha nem találtunk volna támogatókat, segítők. A Honvédelmi Minisztérium és Pest Megye Közygyűlése anyagilag támogatta táborunkat, melyet köszönünk nekik.

Hollókő vára jelentős szerepet játszott a középkorban

Nincs is jobb, mint reggel tornázni!

Felejthetetlen élményben volt részünk, amikor Kalondánál átléptük a határt. A határőrök készséggel és kedvesen meséltek nekünk munkájukról, s arról, hogy milyen változást hozott az Európai Unióba történt belépésünk. Így egy kicsit a mai kor „végeinek”, vagyis hazánk határainak védelmébe is bepillantást nyerhettünk. Kedvességüket és segítőkészségüket példázza, hogy a napi szolgálatukat letudva éjjel két órakor megjelentek rárósi táborunkban, ahová utánunk hozták annak a kislánynak a pénztárcáját és diákigazolványát, aki a nagy határátkelésben ezeket elhagyta.

A Szlovákiában tett egynapos kirándulás során felkerestük Zólyom várát, ahol Balassi Bálint született, jártunk Füleken, mely a legészakibb végvárunk volt, Haličon megtudtuk, hogy itt készült a katonák ruhájához szükséges posztó, Végles váráról pedig mi találtuk ki azt a legendát, hogy biztosan azért kapta ezt a nevet, mert ezen a helyen lesték az ellenséget a végvári katonák. Kedves idegenvezetőt kaptunk – szalkszentmártoni kollégánknak segítségével – a nagykürtösi Bodzsár Gyula személyében, aki újságíróként kiváló ismerője e régióknak.

A nap során immár határon túli bélyegzőkkel is gazdagodott Bocskai-túrafüzetünk. A tábor ideje alatt 11 olyan helyszínen jártunk, mely valamilyen módon kötődik Bocskai életéhez, tevékenységéhez.

Felejthetetlen napot töltöttünk a Karancsságban is, amikor gyalogos túrával hódítottunk meg Salgó várát, mely a Balassi családé volt. Ilyen fantasztikus panoráma mellett nem hiszem, hogy sok gyermek tízórazott volna, mint mi a Petőfi-empléktáblát őrző várfal tövében.

Innen utunk Somoskőre vitt, ahol a vár épp a magyar-szlovák határon áll. Az egymás melletti békességben való élest mi sem mutatja jobban, hogy minden további procedura nélkül léphettünk szlovák területre, ahol megcsodálhattuk a híres bazaltömlést.

Sok élményt és ismeretet hozott Hollókő várában tett látogatásunk is. A fegyver- és címerkiállítás megtekintése mellett megízlelhattuk a helyben sült hazi rétest és a kecskesajtot. S mivel vasárnap voltunk itt, gyönyörködhattunk a népviseletükben is. Egyik helyen a hollókői asszonyok énekeltek, a másikon a különböző népi kismesterségek képviselőinek munkáit csodálhattuk meg.

Időutazás volt – hiszen más történelmi korbba vitt –, mikor Romhányban megpihentünk annak a fának az árnyékában, melyet a helyiek Rákóczi-fának mondanak. Mindannyian elfértünk a hatalmas törökmogyoró oltalmazó lombja alatt.

Történelmi hagyományőrző táborunk utolsó napja is kalandosan alakult, mivel kompon keltünk át a Dunán, hogy elérjük Esztergomot.

Balassi Bálint hősi halálának helyszínén csalódottan tapasztaltuk, hogy a várban lévő kiállítás jelentős része nem látogatható, mert épp felújítási munkák folynak, s a Balassi-emplék ellenére a Balassi-kiállítás is csak időszakos volt.

Szerencsére jól sikerült a városismereti portya. A hideg, szeles időben strandra ugyan nem tudtunk menni, de a táborzárás után bizony olyan nagy volt a zokogás, hogy az akár fürdőzésnek is tekinthető. A különböző településekről érkezett gyerekek szomorúan búcsúztak egymástól.

A felnőttek pedig szervezni kezdték a tábori találkozót, melyre szeptemberben kerül sor a Pest Megyei Gyermek és Ifjúsági Alapítvány börsönnyelgeti táborhelyén.

Szeptemberi krónika

Szeptember 3-án rendezett lovagi tornánkon úttörőcsapatunk új tagjai mutathatták meg ügyességüket. Zrínyi Ilona legsportosabb udvarhölgye Landi Tünde, Zrínyi Ilona hős vitéze pedig Wladyczanski Péter lett.

Jutalmukat szeptember 10-én adtuk át, amikor az úttörőavatáson kisdobosaink, úttörőink és ifivezetőink tettek fogadalmat. Ekkor vehették át oklevelüket a Rákóczi-túrát teljesítő tagjaink: Dudás Klaudia, Fülöp Tamás, Szanyó Eszter, Móra Martina, Ispán Lajos, Gulácsik Hedvig, Pető Dániel, Szilágyi Szilvia, Mandurics Tamás, Mayer József, Rácz Zoltán, Mandurics Kitti, Lakner Anikó, Orosz István és Falcsik Balázs. Közös játékkal zártuk ezt a napot.

Szeptembert 11–12-én Pusztamaróton került sor úttörőcsapatunk ifivezetőinek találkozója, melyen a mai aktív ifik mellett csapatunk régi ifivezetői is részt vettek. A közös élmények felidézése, a régi fényképek nézegetése, a túrázás és bográcskozás mellett szót váltottunk aktuális feladatainkról is. A jó hangulatú hétfőge megismétlésére készülünk októberben. Harmincon felülieket is szívesen látnunk!

Szeptember 17-én a kerékpárosokat vártuk közlekedésbiztonsági versenyünkre. Sok gyermek jár falunkban kerékpárral, s szeretnénk, ha minél többet tudnának a biztonságos közlekedésről elméletben és gyakorlatban egyaránt. Az ügyességi pálya megtervezője és megépítője Nagy Attila volt, akinek munkáját Maczelka Sándor segítette. A fiúk régi diákjaink.

Az indulók a kerékpáros közlekedés szabályait számon kérő feladatlapot töltötték ki váltakozó sikerrel. Ezt követte az ügyességi pályán való verseny. Az összesítés utáni holtversenyeket egy újabb tesztlap kitöltésével oldottuk fel. A lányoknál az I. helyet Landi Tünde érte el, a fiúknál Juhász Arnold végzett az élen. A teljesítményekből jól látszott, hogy az ügyességnek nincsenek híján a gyerekek, de az elméleti ismereteik bizony eléggé hiányosak. Ezen szeretnénk oly módon segíteni, hogy megkértük Knyaskó Lilát, Érd Város Rendőrkapitányának dolgozóját, hogy jöjjön el hozzánk, s tartson előadást a gyerekeknek a közúti közlekedés szabályaiból. Erre október hónapban kerül majd sor. Hiszen nem elég, ha csak a felnőttek vigyáznak a gyerekekre, nekik maguknak is tisztában kell lenniük azal, hogyan viselkedjenek az utakon, mikor mit tegyenek.

Szeptember 22-én írom e sorokat, s ma délelőtt többen is megkerestek a gyerekek közül, hogy ők bizony már becsomagolták a holmijukat, s alig várják a hétfőgé, amikor 2 napos tábori találkozóra indulunk a Börzsönybe.

Felnőtt fejjel biztosan tudom, hogy a gyerekeknek kell egy jó csapat, ahol közösségi élményekhez jutnak, s észrevétlenül formálódik, csiszolódik személyiségük. Úttörőcsapatunk ezt az élményt nyújtja tagjainak, s ezt kínálja közhasznú tevékenysége által a többi gyermeknek is.

Szöveg: Várhelyi Mária
Fotó: Várhelyi Miklós